

POGLED S KAPETANA

Jednog popodneva neplarirano sam završio na Kapetanima.Ni sam ne znam zašto, sjeo sam na klupu i zagledao se...

Sunce,užarena kugla,polako se utapalo u more. A ono je tako mirno i bistro kao zrcalo u kojem se vidi plavetnilo neba. Vidim otoke, Sestrice, Stupe...vidim kako ih zapljuškaju valovi. Tada ugledam trajekt ispred Orebića kako pristaje i iskrcava putnike. Na desnoj strani na padinama brda Sv.Illije smješteno je meni najdraže mjesto na svijetu, moj Orebić.

Vidim i dim negdje u visini, ni sam ne znam odakle izlazi. Čujem iz daljine nejasne glasove,nekakvo struganje i udaljeni zvuk motora. Oko mene je cvrkut ptica i miris pokošene trave koju je maloprije pokosio neki čovjek.

Sunce se već utopilo u moru, a nada mnom se počeo kupiti mrak i izašle su vesele zvijezde. Na nebu vidim zviježđe Orion i zvijezdu Sirius. Oni mi mahnu i namignu, a ja pođem vijugavom cestom prema kući, radostan i sretan.

učenik 6.razreda